

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **M. C.**

przeciwko **I. S. (1), J. P. i M. J.**

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. zasądza od Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata E. M. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej powódce z urzędu.

UZASADNIENIE

Powódka M. C. w pozwie z dnia 25 września 2013 roku wniosła o zasądzenie na swoją rzecz alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie od pozwanych I. S. (1), J. P. i M. J. poczynając od dnia wniesienia pozwu. Uzasadniając żądanie powódka podniosła, że pozwani są jej dziećmi z dwóch związków małżeńskich. Jak wskazano pozwane znajdują się w dobrej sytuacji materialnej, pozwalającej im na utrzymanie siebie i rodziny jak również na zaplanowanie corocznego urlopu, na który regularnie wyjeżdżają, zaś pozwany M. J. nigdzie nie pracuje, zamieszkuje wraz z pozwaną, nie łożąc przy tym na utrzymanie mieszkania, pozostawiając ten obowiązek powódce. Brak posiadania zatrudnienia przez pozwanego M. J. jest - w ocenie powódki - spowodowany jego trybem życia, nadużywaniem alkoholu, pod wpływem którego wszczyna awantury i znęca się nad powódką, za co został skazany przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie IIK 289/12. Powódka wskazała, że złożyła pozew o eksmisję przeciwko M. J., a postępowanie w tej sprawie jest w toku (sygn. akt IC 625/13). Powódka podniosła, że oprócz pozwanej A. Z., która sporadycznie wspomaga matkę, pozostali pozwani nie podejmują działań, aby pomóc jej finansowo, ani nie utrzymują z nią żadnych kontaktów, za wyjątkiem nie pozwanego syna D. J., który wspomaga ją finansowo, na święta Bożego Narodzenia otrzymała od niego kwotę 1000 zł, a na Wielkanoc - 100 euro. Przedstawiając swoją sytuację finansową powódka wskazała, że jest ona trudna, utrzymuje się z renty w wysokości 402,03 zł netto, gdyż kwotę 159,48 zł ma potrącaną z racji prowadzonej egzekucji dotyczącej opłat za mieszkanie. Wskazując na swoje usprawiedliwione wydatki powódka stwierdziła, że miesięczne opłaty na wyżywienie i zakup środków czystości wynoszą 200 zł, za mieszkanie poza sezonem grzewczym - 212,28 zł, a składają się na to opłaty za energię elektryczną od 86 - 150 zł, za gospodarowanie odpadami - 12,50 zł, czynsz - 78,89 zł, a nadto, że w okresie od 01 lipca 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku otrzymała dodatek mieszkaniowy, który nie wystarcza jednak na opłacenie rachunków za mieszkanie w sezonie grzewczym. Powódce okazjonalnie w zakupie opału pomaga mąż J. C. (1). Powódka wskazała ponadto na swój zły stan zdrowia wymagający systematycznego leczenia, że choruje także na depresję i nie stać jej na zakup wszystkich niezbędnych lekarstw.

Podnosząc powyższe powódka określiła, że znajduje się w niedostatku, co rodzi obowiązek alimentacyjny pozwanych, jako jej dzieci.

Pozwana I. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że powódka nie znajduje się w niedostatku, gdyż wraz z nią zamieszkuje były mąż oraz synowie D. i M. J., a w związku z tym rachunki przedstawione w pozwie, jako koszt utrzymania mieszkania powinny być podzielone na wszystkich. Wskazała ponadto, że matka się nią nie zajmowała gdy była dzieckiem, że została umieszczona w pogotowiu opiekuńczym, że nie chodziła do szkoły gdyż musiała zajmować się młodszym rodzeństwem. Podkreśliła, że nie utrzymuje z matką kontaktu od kiedy dowiedziała się o istotnej sprawie, zaś wcześniej wysyłała powódce okazjonalnie pieniądze w kwotach 100-150 zł, a nadto, że z powodu niniejszej sprawy leczy się psychiatrycznie. Przedstawiając swoją sytuację materialną wskazała, że pracuje jako zwrotnicza i zarabia 1175 zł miesięcznie, dochody męża to około 2000 zł, a na utrzymaniu ma córkę w wieku 19 lat.

Pozwana A. Z. uznała powództwo na pierwszej rozprawie i zawarła ugodę na kwotę 300 zł, w związku z czym odnośnie jej osoby umorzono postępowanie. Postanowienie jest prawomocne od dnia 03 czerwca 2014 roku.

Pozwana J. P. w piśmie z dnia 09 lipca 2014 roku wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że jest nie mającą stałej pracy, samotną matką, wychowującą 4 letnią córkę oraz, że pomagała wcześniej matce ile mogła. Przedstawiając swoją obecną sytuację materialną wskazała, że obciąża ją koszt przedszkola córki w wysokości 400 zł miesięcznie, czynsz za mieszkanie 200 zł, opłata za wodę 60 zł, za gaz 56 zł, za energię elektryczną – 68 zł, za Internet i telewizję kablową – 100 zł miesięcznie. Obecnie to powódka ma lepszą sytuację materialną, ma stały dochód oraz dodatek mieszkaniowy, mieszka z byłym mężem, który pomaga jej w zakupie artykułów spożywczych oraz opłacaniu rachunków, pomaga jej także syn, którego nie podała o alimenty.

Pozwany M. J. nie uczestniczył w postępowaniu.

Postanowieniem tymczasowym z dnia 11 października 2013 roku zabezpieczono powództwo poprzez zobowiązanie pozwanych I. S. (1), J. P., M. J. i A. Z. do uiszczania w toku procesu na rzecz powódki kwot po 100 zł tytułem alimentów. Postanowienie powyższe jest prawomocne od dnia 20 stycznia 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. C. (2) urodziła się w dniu (...).

Ze związku małżeńskiego z J. C. (1) powódka ma trzy córki J. C. (2) obecnie P. urodzoną (...) w B., A. C. (obecnie Z.) urodzoną (...) w B. oraz I. C. (obecnie S.) urodzoną (...) w T..

Z późniejszego związku ze Z. J. powódka posiada dwóch synów M. J. urodzonego (...) w B. oraz D. J. – także dorosłego, będącego na własnym utrzymaniu. Po śmierci Z. J. do powódki ponownie przychodził J. C. (1) który jej pomagał, ostatnio z nią zamieszkał.

Wszystkie dorosłe córki powódki usamodzielniały się i mieszkają osobno.

Syn D. J. przebywa za granicą w Niemczech, gdzie pracuje, a zarobionymi pieniędzmi wspiera powódkę, na święta Bożego Narodzenia otrzymała od niego kwotę 1000 zł, a na Wielkanoc – 100 euro.

Wraz z powódką w mieszkaniu położonym przy ul. (...) w B. faktycznie zamieszkuje jej dorosły syn – pozwany M. J., jej były mąż J. C. (1) a także przez pewien czas – w toku niniejszego postępowania - zamieszkiwała konkubina syna M. – P. C. (która pokwitowała wezwanie dla pozwanego – na karcie 109), wraz ze swoim dzieckiem.

Formalnie czynsz w powyższym mieszkaniu jest naliczany od jednej osoby, a najemcą jest powódka.

Dowód: - odpisy skrócone aktów urodz. J. C. (2), A. C. - karta 8-9,

- kserokopia dowodu osobistego A. Z. – karta 92,
- kserokopia dowodu osobistego I. S. (1) – karta 36,
- odpis skrócony aktu urodzenia M. J. - karta 8-9,
- odpis skrócony aktu urodzenia I. C. – karta 90,
- zeznania świadka J. C. (1) – karta 146-147,
- informacja (...) B. – karta 153,
- przesłuchanie powódki – karta 165-166,
- przesłuchanie pozwanej I. S. (1) – karta 166,
- przesłuchanie pozwanej J. P. – karta 166,

Małżeństwo powódki z J. C. (1), zostało rozwiązane przez rozwód.

(bezsporne)

Powódka jest rencistką, uzyskuje świadczenie w wysokości 648,13 zł brutto, które jest zmniejszone z powodu egzekucji, skutkiem czego do wypłaty pozostaje kwota 407,77 zł. Należność główna podlegająca egzekucji wynosi 1526,50 zł i wynika z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 maja 2012 roku w sprawie INs 884/12. Miesięczny koszt energii elektrycznej w mieszkaniu powódki wynosi niespełna 90 zł, czynszu około 80 zł, śmieci 12,50 zł.

Decyzją Burmistrza Miasta B. z dnia 18 czerwca 2013 roku powódce przyznano dodatek mieszkaniowy w wysokości 126, 81 zł miesięcznie na okres od 01 lipca 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku. Kolejną decyzją z grudnia 2013 roku przyznano powódce ponownie dodatek mieszkaniowy w wysokości 123,031 zł miesięcznie na okres od 01 stycznia 2014 roku do 30 czerwca 2014 roku, a następnie do 31 grudnia 2014 roku w wysokości 117,36 zł.

Powódka leczy się w (...) w B. od kwietnia 2013 roku, wymaga regularnego leczenia. Powódka leczy się ponadto w z powodu nadciśnienia tętniczego, miażdżycy tętnic, cukrzycy, niedoczynności tarczycy.

Dowód: - decyzje ZUS o waloryzacji renty – karta 12, 79,

- dokumenty komornicze – karta 12 odwrot – 14,
- blankiety opłat za energię elektryczną – karta 15, 82,
- zawiadomienie o wysokości opłat za śmieci i dowody wpłaty – karta 15 odwrot, 16 odwrot,
- zawiadomienie o wysokości czynszu - karta 16,
- decyzje (...) B. o przyznaniu dodatku mieszkaniowego – karta 17, 80, 145,
- zaświadczenie z (...) – karta 18,
- zaświadczenie z Poradni (...) w B. – karta 83,
- przesłuchanie powódki – karta 165-166,
- przesłuchanie pozwanej I. S. (1) – karta 166,
- przesłuchanie pozwanej J. P. – karta 166,

Pozwana I. S. (1) pozostaje w związku małżeńskim z S. S. (2), z którego to związku ma córkę w wieku 19 lat, która jest uczennicą zespołu szkół ponadgimnazjalnych w L.. Pozwana jest zatrudniona jako zwrotnicza w (...), gdzie uzyskuje dochód w wysokości 1175,78 zł netto. Mąż pozwanej pracuje, osiągając dochód w kwocie około 2000 zł. Pozwana jest właścicielem domu w S., w którym zamieszkuje oraz mieszkania w L., które jest wynajmowane, a koszt wynajmu wynosi 300 zł. Miesięczny koszt gospodarowania odpadami domu w S. to 20 zł, Internetu – niepełna 90 zł, telefonów – około 120 zł, czynszu 467,18 zł, energii elektrycznej – ponad 150 zł miesięcznie. Zakup opału na zimę kosztuje około 1700 zł. Mąż pozwanej spłaca ponadto kredyt w wysokości 292,60 zł miesięcznie zaciągnięty na wymianę okien w domu w S.. Córka pozwanej – M., kontynuuje naukę w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w L., jest uczennicą klasy trzeciej.

Pozwana leczy się psychiatrycznie od 24 października 2013 roku z powodu zaburzeń adaptacyjnych i reakcji depresyjnej, które pojawiły się po otrzymaniu dokumentów w niniejszej sprawie, z tego powodu przebywała na zwolnieniu lekarskim, miała jechać do sanatorium, ale z rezygnowała z powodu podjęcia nowej pracy. Leczenie psychiatryczne I. S. (1) jest odpłatne, koszt jednej wizyty to 100 zł, miesięczny koszt leczenia to około 50zł, gdyż pozwana ponosi ponadto koszt zakupu stosownych leków.

Dowód: - odpis skrócony aktu małżeństwa I. S. – karta 90,

- zaświadczenie lekarza psychiatry – karta 89,
- informacja o dochodach I. S. – karta 91,
- paragony fiskalne i recepty I. S. – karta 117,
- informacja o kontynuowaniu nauki córki I. S. – karta 138,
- zawiadomienie o wysokości czynszu - karta 16,
- przelewy płatności mieszkaniowych rodziny I. S. – karta 118, 120,
- dokument dostawy węgla – karta 122,
- dowód spłaty kredytu – karta 119,
- informacja o wysokości czynszu – karta 123,
- umowa najmu lokalu mieszkalnego – karta 124,
- zaświadczenie ze szkoły córki I. S. - karta 138,
- przesłuchanie powódki – karta 165-166,
- przesłuchanie pozwanej I. S. (1) – karta 166,
- przesłuchanie pozwanej J. P. – karta 166,

Pozwana J. P. samotnie wychowuje córkę uczęszczającą do przedszkola, którego miesięczny koszt wynosi około 400 zł. Cynsz za mieszkanie wynosi 200 zł, opłata za wodę 60 zł, za gaz 56 zł, za energię elektryczną – 68 zł, za Internet i telewizję kablową – 100 zł miesięcznie. Poprzednio pracowała za granicą, jako opiekunka osób starszych, na zamianę z siostrą A. Z., wówczas otrzymywała alimenty na córkę z Funduszu Alimentacyjnego. Obecnie nie pracuje w Niemczech, podjęła pracę w firmie (...), co spowodowało, że nie otrzymuje alimentów na dziecko, gdyż jej dochody przekroczyły ustaloną wysokość. Pozwana pozostawała w dobrych relacjach z matką, będąc w ciąży często u niej przebywała, wymieniały się przygotowanymi potrawami, pomagały sobie wzajemnie. Pozwana płaciła powódce za opiekę nad córką.

Dowód: - dowód płatności za przedszkole – karta 144,

- przesłuchanie powódki – karta 165-166,

- przesłuchanie pozwanej I. S. (1) – karta 166,

- przesłuchanie pozwanej J. P. – karta 166,

Pozwany M. J. jest kawalerem, mieszka z powódką, prowadzi bezobowiązkowy tryb życia, nie pracuje, nie jest zainteresowany podjęciem pracy, nie skorzystał z pomocy siostry – J. P., która proponowała mu podjęcie pracy, w firmie, w której sama zaczęła pracować, tj. w A. pod W.. Mieszkając z matką, nie dokłada się do swojego utrzymania, podobnie jak do utrzymania mieszkającej wraz z nim konkubiny P. C. i jej dziecka, skutkiem czego, powódka wraz z J. C. (1) utrzymują go.

Córka pozwanej A. Z. pracuje jako opiekunka osób starszych za granicą. Zarabia około 2000 zł miesięcznie, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Przed złożeniem pozwu przysyłała matce pieniądze, około 100 Euro. Na mocy ugody z dnia 26 maja 2014 roku zawartej w niniejszej sprawie zobowiązała się łożyć na utrzymanie powódki kwoty po 300 zł miesięcznie, w związku z czym postępowanie o alimenty wobec jej osoby zostało umorzone. Postanowienie jest prawomocne od dnia 03 czerwca 2014 roku.

Dowód: - ugoda sądowa – karta 94,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 128 k.r.i o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Art. 129 § 1 k.r.i o. stanowi, iż obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Z kolei przepis art. 130 k.r. i o. stanowi, iż obowiązek jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka. Jak wynika z treści tego artykułu, z rozwiązaniem małżeństwa nie ustaje bowiem obowiązek alimentacyjny między małżonkami. O ile do tej pory potrzeby małżonków podlegały zaspokajaniu według rygorów określonych w art. 27 k.r. i o., o tyle po rozwodzie alimentowanie byłych małżonków powinno uwzględniać reguły ustanowione w art. 60 k.r. i o. Dopóty, zatem, dopóki istnieje obowiązek alimentacyjny małżonka lub byłego małżonka, obowiązek alimentacyjny krewnych może powstać tylko w warunkach utraty zdolności do świadczenia, w całości lub części, przez małżonka zobowiązanego.

Art. 133 § 1 k.r.i o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. § 2 tego artykułu stanowi, iż poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Pozostawanie w niedostatku określone w art. 133 § 2 k.r.i o. może zatem uzasadniać wystąpienie z roszczeniem alimentacyjnym. Podkreślić przy tym należy, że pojęcie niedostatku jest względne, niedookreślone i musi być badane w odniesieniu do określonego stanu faktycznego. Zatem kryterium oceny stanu niedostatku, a co za tym idzie możliwości majątkowych powódki nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a musi być zrelatywizowane do konkretnej aktualnej sytuacji i warunków materialnych, w jakich powódka się znajduje.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tezy III uchwały z 1987 r. w spr. alim. wyjaśnił, iż „niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb”. Spośród przyczyn powstania niedostatku, można wymienić chociażby niemożność podjęcia pracy zarobkowej

wskutek konieczności zajmowania się utrzymaniem i wychowaniem dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia i posiadanych umiejętności.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, powódka pozostaje na rencie, której wysokość wynosi 648,13 zł netto miesięcznie. Nie otrzymuje jednak renty w pełnej wysokości, ale w kwocie 407,77 zł z powodu ciężących na niej zobowiązań wynikających z zaległości czynszowych. Powódka faktycznie mieszka razem ze swoim byłym mężem oraz synem M. J., z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, a obaj są zdolni do pracy i do uzyskiwania dochodów. Wbrew zatem twierdzeniom powódki zawartym w pozwie miesięczne koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 220 zł nie obciążają wyłącznie jej ale winny być przeliczane na trzy osoby, a nawet cztery lub pięć, skoro w istotnym mieszkaniu mieszkała także konkubina syna M. – P. C. (która pokwitowała wezwanie na rozprawę dla swego konkubenta – na karcie 109), wraz ze swoim dzieckiem. Skoro zatem powódka uzyskuje zasiłek mieszkaniowy w kwocie około 120 zł, to w żadnym razie jej dochodów z renty nie obciążają jakiegokolwiek koszty utrzymania mieszkania, gdyż wystarczają one aż nadto na udział powódki w kosztach utrzymania, który wynosi około 75 zł (przy przyjęciu 1/3) lub mniej gdy przeliczyć te koszty na kolejne osoby to jest konkubiną syna i jego dziecko. W konsekwencji powyższego długi mieszkaniowe, które obciążają powódkę, nie mogą być uwzględniane w niniejszej sprawie i wpływać obniżająco na ocenę jej sytuacji materialnej, skoro powstały w czasie zamieszkiwania wraz z nią we wspólnym gospodarstwie co najmniej dwóch innych, dorosłych osób, zdolnych do pracy, a tylko z racji, że powódka jest ujawniana jako formalny, jedyny lokator istotnego mieszkania, do jej dochodów skierowano egzekucję. Sprzeczne zatem, zdaniem Sądu, z zasadami współżycia społecznego staje się uznanie, że to obecnie pozwane, nie zamieszkujące z powódką, mają ponosić konsekwencje finansowe braku płatności za mieszkanie powódki, szczególnie, że posiada i posiadała ona dodatek mieszkaniowy, co czyni powstanie długów w tym zakresie niezrozumiałymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że powódka jest w stanie, z uwagi na otrzymywane, wprawdzie niskie dochody podwyższone o zasiłek mieszkaniowy, a także z uwagi na stałą i znacznie wyższą niż starała się początkowo przekonywać - pomoc byłego męża zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby na podstawowym poziomie, zaś utrzymywanie dorosłego syna, darmozjada jest jej wolą, co sama wprost przyznała w czasie przesłuchania i w żadnym razie nie może być oceniane jako jej obowiązek.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała zatem, aby powódka znajdowała się w stanie niedostatku uzasadniającym zasądzenie na jej rzecz alimentów na mocy art. 133 § 2 k.r.i o., w szczególności także z uwagi na otrzymywaną rentę, która jest jej stałym dochodem powiększoną o dodatek mieszkaniowy co daje jej miesięcznie kwotę dochodów w wysokości ponad 680 zł, na utrzymanie, którą należy powiększyć o 300 zł jako ugodzoną kwotę od córki A. Z. a nadto uzyskiwane wsparcie finansowe od syna D. J., a suma tych kwot w gospodarstwie które nie jest gospodarstwem jednoosobowym, gdzie koszty utrzymania są oczywiście większe, jest wystarczająca.

Powódka, działająca przy pomocy fachowego pełnomocnika, nie udowodniła, że jest osobą zupełnie niezdolną do pracy (z samego faktu, że choruje niezdolność nie wynika) a nadto, nie wykazała, co składa się na wskazaną przez siebie kwotę 1500 zł, którą określiła jako niezbędną do zaspokojenia swoich miesięcznych podstawowych potrzeb życiowych. Z załączonego do akt zeszytu zawierającego jej zestawienie wydatków, (bez wskazania dat) wynika, że stałe wydatki na leki nie przekraczają kwoty 300 zł, zatem pozostałą kwotę dochodów jest w stanie przeznaczyć na własne utrzymanie i swój wkład w utrzymanie mieszkania.

Powódka nie udowodniła zatem, że znajduje się w niedostatku. Skoro bowiem stać ją na zakupy takie jak zakup winogron, capuccino, kremu do twarzy, szynki, schabu, koszyka brzoskwiń i innych owoców oraz opłacania telewizji kablowej w kwocie około 50 zł miesięcznie – co wynika z załączonego do akt zeszytu zawierającego jej zestawienie wydatków, to w żadnym razie nie jest uprawniony wniosek, że znajduje się ona w niedostatku. Sąd nie uznał za wiarygodne także twierdzeń powódki, w których wskazuje, że jej były mąż J. C. (1) jest bezdomny, a u niej tylko nocuje. Z całokształtu bowiem zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań J. C. (1), słuchanego jako świadka – wynika jednoznacznie, że mieszka u powódki od 5- 6 lat, pracuje na budowach i dokłada się do utrzymania wspólnie zajmowanego mieszkania.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na uznanie, że powódka nie znajduje się w stanie niedostatku

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07 września 2000 roku w sprawie I CKN 872/00 w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części; a usprawiedliwione potrzeby te takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Tymczasem powódka ma zapewnione normalne warunki bytowania odpowiednie do swego stanu zdrowia i wieku. Mimo swojej choroby i kosztów związanych z leczeniem wydatkuje znaczne kwoty na wydatki, których nie sposób zakwalifikować jako pierwszej potrzeby, a ujawnione w toku procesu okoliczności, że utrzymuje niepracującego syna i wspiera jego rodzinę (konkubina i dziecko) utwierdzają Sąd w przekonaniu o słuszności przedstawionych wyżej wniosków.

W powyższych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, że powódka jest w stanie, zważywszy na swoje wszelkie dochody, wkład finansowy byłego męża wspólnie mieszkającego oraz świadczoną pomoc finansową dwojga dzieci zaspokoić wszelkie swoje usprawiedliwione potrzeby, ale niekonieczne zbytkowne.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało oddalone w całości.

Z uwagi na fakt, że powódka korzystała w niniejszym procesie z pomocy pełnomocnika z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 2400 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce wobec oświadczenia pełnomocnika, że koszty te nie zostały uiszczone. Wysokość tych kosztów ustalono na podstawie § 7 ust. 3 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).